

РЕШЕНИЕ

№ 4812

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4193** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.208 – чл.228 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. А. Л. от [населено място] срещу решение от 26.03.2021г. по НАХД № 15372/2020 г. на СРС, НО, 22 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 2486558 издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП за налагане на административно наказание „глоба” в размер на 400 лв. за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на закона. Иска се тази инстанция да отмени решението на СРС и вместо него да постанови друго, с което да отмени Електронен фиш серия К № 2486558. В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, Отдел „Пътна полиция” – СДВР, уведомен за съдебното заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от СГП даде заключение, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна по чл.210, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН в 14-дневния срок по чл.211, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка по чл.218 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН прие следното:

Според задължителните за тази инстанция съгласно чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН фактически установявания на въззивния съд на 22.05.2017г. в 16:02 часа, лек автомобил „МАЗДА 6“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от касатора К. А. Л. се е движел в [населено място] по бул. Околовръстен път с посока на движение от бул. Братя Б. към бул. П.Я. с посока на движение от телевизионната кула към Посолството на Румъния, със скорост на движение от 82 км/ , при ограничение на максималната разрешена скорост от 50 км/ч за населено място. Нарушението е установено с техническо средство S. L. E. 400 с регистрационен номер 003059047BA3, с което била засечена скоростта на движение на автомобила, а именно 82 км/ч. Лекият автомобил бил собственост и бил регистриран на името на касатора. За констатираното нарушение СДВР издал електронен фиш серия К № 2486558 срещу К. А. Л., с който на последната била наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

Заснетото нарушение е онагледено със снимков материал.

От правна страна, Софийският районен съд е приел, че атакуваният електронен фиш е издаден в резултат на процедура, проведена без допуснати съществени нарушения, със задължителните съгласно чл.189, ал.4, изр. 2 ЗДвП реквизити, за реално извършено от санкционираното лице деяние, съставляващо административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, с налагане на наказание по вид и размер, съответстващи на определените от закона.

Въззивното решение не страда от сочените от касатора пороци.

„Електронен фиш“ по смисъла на § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съдържанието на електронния фиш и процедурата по издаването му фиш се различават от общите правила по ЗАНН за установяване и санкциониране на административни нарушения. Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Тези реквизити в оспорения електронен фиш са налице. Няма изискване за вписване на датата на издаването му. В чл.189, ал.4 ЗДвП са изброени изчерпателно реквизитите на ЕФ и сред тях не фигурира "дата на съставяне на електронен фиш", за разлика от чл.42, т.2 ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН. Налице е законово изискване за посочване на датата на извършване на нарушението, но не и за дата на неговото съставяне. Последната дата зависи от проверка на собствеността на автомобила, респ. предоставяне на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, съгласно чл.189, ал. 5 ЗДвП.

Спазени са изискванията за използване на стационарната видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „S. L. E. 400“. Представен е по делото протокол от проверка № 81-С-И./07.11.2018г. от Български институт по метрология, както и удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 на БИМ,

видно от който тази стационарна видео–радарна система за наблюдения и регистрация на пътни нарушения е била изправна към 03.12.2018г.

Правната квалификация на нарушението и съответства на текстовото описание на състава на административното нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП – специалната разпоредба, въз основа на който се санкционират водачите на МПС за управление с превишена скорост в населено място, когато не е налице въведено ограничение с пътен знак.

Въз основа на изложеното касационната инстанция споделя изводите на въззивния съд, че административнонаказателната отговорност на К. А. Л. е законосъобразно ангажирана с електронен фиш серия К № 2486558 с налагане на глоба на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Възраженията и твърденията, въведени от касатора, подробно разгледани и обсъдени в решението на въззивния съд, не се споделят от настоящата инстанция.

След извършената касационна проверка по чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното решение. В рамките на дължимата се по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН служебна проверка намира същото за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.03.2021г. по НАХД № 15372/2020 г. на СРС, НО, 22 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: